Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26124
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Vbi ē g longū tempꝰ qd' int̃ uniciū finēq; deprhensū tta cōsumit̃ acsi nec breue umquā fuisset. Impii itaq; q̃a p̃sentē uitā diligunt. in ea peu dubio elati p̃cipere laudem q̃rit. lingue fauoribꝰ extollunt̃. nec eē boni s; dici appetunt. Quā uidelicet laude longā eē existimant dū assecunt̃. s; breuē intelligunt fuisse dū amittunt. Infine q̃ppe eis ostendit̃. quā nil fuerit qd' amauerit. Vnde recte ēt̃ā eosdē impios dr: Hoc scio a principio erq posit̃ ē homo supr̃ā. qd' laus impiorꝝ breuis ē. Vnde apte subiungit̃. Et gaudiū ypocrite ad instar puncti.

Sepe ypocrita dū sem̃ se simulat. Iniquū exhibere minime formidat. ab omnib̃ bono q̃ ratū. eiq; scitatis q̃ a defert̃ abhis q̃ exterioꝝ cernunt esse ē nē s; interiora p̃spicere neq̃unt.

Vnde fit ut gaudeat. cū ad at in p̃ma sessione. hilarescat in p̃mo recubitu. tributioni inflet̃ in p̃ma salutatione. eleuet̃ in reuerentiat. q̃nto ꝯ uoce obsequentiū et supba cogitatione tumeat in R. famulatu subditorꝝ. sic uoce q̃q; uerritatis de talib̃ dr: Omnia v opa sua faciunt. ut uideant̃ ab hominib̃. Dilatant enī filacteria sua. Imagnificant fimbrias suas. Amant enī p̃mos recubitus in cenis. et p̃mas cathedras in sinagogis. et salutationes in foro. Iuocari abhominib̃ rabbi. S; hoc eorꝝ gaudiū eternitati cōparatū q̃ deerit. q̃n do irruente mortis articulo tta cōsumit̃ acsi omino n̄ fuerit. Cui numirū gaudii letitia p̃transit. Ipena p̃manet. et cū res amittit̃. causa durat. Bene aū dr: gaudiū ypocrite ad instar puncti. In puncto enī stilus mox ut ponit̃ leuat̃. nec mora ulla agit̃ ut p̃ exprimēda lineā trahat̃. Gaudiū q̃ ypocrite ad similitudinē puncti ē. q̃a apparet ad momentū. s; disparet in p̃petuū. Et sicut stilus in puncto dū ponit̃ leuat̃. sic ypocrita p̃sentis uite gaudia dū tangit amittit. De quo et subdit v R.